

Διατακτικό

Η σχεδιαζόμενη συμφωνία σχετικά με τη θέσπιση κανόνων περί ενοποιημένου συστήματος επιλύσεως των διαφορών σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας (καλούμενου επί του παρόντος «Δικαστήριο Ευρωπαϊκών και Κοινοτικών Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας») δεν είναι συμβατή με τις διατάξεις της Συνθήκης ΕΕ και της Συνθήκης ΣΛΕΕ.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.09.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Μαΐου 2011 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen κατά H. Akdas, H. Agartan, Z. Akbulut, M. Bas, K. Yüzügüllüer, E. Keskin, C. Topaloglu, A. Cubuk και S. Sariisik

(Υπόθεση C-485/07) (¹)

(Σύνδεση ΕΟΚ-Τουρκίας — Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Άρση των ρητρών κατοικίας — Έκταση — Συμπλήρωμα της συντάξεως αναπηρίας καταβαλλόμενο από το κράτος μέλος υποδοχής για να διασφαλιστεί το κατώτατο όριο διαβίωσης στους δικαιούχους — Τροποποίηση της εθνικής νομοθεσίας — Κατάργηση του εν λόγω συμπληρώματος στην περίπτωση που ο δικαιούχος κατοικεί εκτός του εδάφους του περί ου πρόκειται κράτους μέλους)

(2011/C 211/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

κατά

H. Akdas, H. Agartan, Z. Akbulut, M. Bas, K. Yüzügüllüer, E. Keskin, C. Topaloglu, A. Cubuk και S. Sariisik

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Centrale Raad van Beroep — Ερμηνεία του άρθρου 9 της Συμφωνίας συνδέσεως, του άρθρου 59 του Προσθέτου Πρωτοκόλλου το οποίο προσαρτάται στη Συμφωνία συνδέσεως της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, η οποία υπεγράφη στις 23 Νοεμβρίου 1970 στις Βρυξέλλες και συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1972 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/002, σ. 149), και του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 3/80 του συμβουλίου συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους Τούρκους εργαζόμενους και στα μέλη των οικογενειών τους (ΕΕ 1983, C 110, σ. 60) — Εθνική νομο-

θεσία προβλέπουσα τη χορήγηση συμπληρώματος μιας παροχής βάσει ασφαλίσεως κατά ανικανότητας προς εργασία για να φθάσει ο δικαιούχος το κατώτατο όριο διαβίωσης — Περιορισμοί σε περίπτωση κατοικίας εκτός Κάτω Χωρών — Κατάργηση με δύο ταχύτητες αναλόγως του τόπου κατοικίας και της ιδιαιτερείας

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 3/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους Τούρκους εργαζόμενους και στα μέλη των οικογενειών τους, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έχει άμεσο αποτέλεσμα, οπότε οι Τούρκοι υπήκοοι επί των οποίων έχει εφαρμογή η διάταξη αυτή έχουν δικαίωμα να την επικαλεστούν ευθέως ενώπιον των δικαστηρίων των κρατών μελών ζητώντας τη μη εφαρμογή αντίθετων προς αυτήν κανόνων του εσωτερικού δικαίου.
- 2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 3/80 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περιπτώσεις όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, αποκλείει ρύθμιση κράτους μέλους η οποία, όπως το άρθρο 4α του νόμου περί συμπληρωματικών παροχών (Toeslagenwet), της 6ης Νοεμβρίου 1986, καταργεί το ευεργέτημα μιας χορηγούμενης βάσει της εθνικής νομοθεσίας παροχής, όπως το συμπλήρωμα συντάξεως αναπηρίας, όσον αφορά Τούρκους πρώην διακινούμενους εργαζόμενους όταν αυτοί έχουν επιστρέψει στην Τουρκία μετά την απώλεια του δικαιώματός τους διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής λόγω του ότι περιήλθαν σε αναπηρία σε αυτό.
- 3) Το άρθρο 9 της Συμφωνίας συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα, αφενός, από τη Δημοκρατία της Τουρκίας και, αφετέρου, από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα και συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963, δεν έχει εφαρμογή σε κατάσταση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη.

(¹) ΕΕ C 22 της 26.1.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Μαΐου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-306/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 93/37/ΕΟΚ και 2004/18/ΕΚ — Διαδικασίες αναθέσεως συμβάσεων δημοσίων έργων — Νομοθεσία περί πολεοδομικού σχεδιασμού της Αυτόνομης Κοινότητας της Valencia)

(2011/C 211/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro, D. Kukovec και M. Κωνσταντινίδης)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez)

Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland και Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne (C-167/09)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 1, 6, παράγραφος 6, 11, 12 και του τίτλου II του κεφαλαίου IV (άρθρα 24 έως 29) της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ L 199, σ. 54) και των άρθρων 2, 6, 24, 30 31, σημείο 4, περίπτωση α', 48, παράγραφος 2, και 53 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114) — Πολεοδομική νομοθεσία της Comunidad Valenciana — Αντίθεση προς το κοινοτικό δίκαιο

κατά

College van Gedeputeerde Staten van Groningen (C-165/09) και College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland (C-166/09 και C-167/09)

παρισταμένων των

RWE Eemshaven Holding BV, πρώην RWE Power AG (C-165/09), Electrabel Nederland NV (C-166/09), College van Burgemeester en Wethouders Rotterdam (C-166/09 και C-167/09) και E.On Benelux NV (C-167/09)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 223 της 30.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Μαΐου 2011 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stichting Natuur en Milieu κ.λπ. (C-165/09) κατά College van Gedeputeerde Staten van Groningen, Stichting Natuur en Milieu κ.λπ. (C-166/09) κατά College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland και Stichting Natuur en Milieu κ.λπ. (C-167/09) κατά College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-165/09 έως C-167/09) (¹)

(Περιβάλλον — Οδηγία 2008/1/ΕΚ — Άδεια για την κατασκευή και εκμετάλλευση σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας — Οδηγία 2001/81/ΕΚ — Εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους — Εξουσία των κρατών μελών κατά τη μεταβατική περίοδο — Άμεσο αποτέλεσμα)

(2011/C 211/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stichting Natuur en Milieu, Stichting Greenpeace Nederland, B. Meijer, E. Zwaag και F. Pals (C-165/09), Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland και Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne (C-166/09), Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Raad van State — Ερμηνεία του άρθρου 9 της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως (ΕΕ L 257, σ. 26), νυν οδηγίας 2008/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως (Κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 24, σ. 8), και του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους (ΕΕ L 309, σ. 22) — Αίτηση περιβαλλοντικής άδειας — Απόφαση της αρμόδιας αρχής — Υποχρεώσεις των κρατών μελών κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της καταληκτικής ημερομηνίας μεταφοράς της οδηγίας και της ημερομηνίας που προβλέπεται από το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/81 και που είναι μεταγενέστερη της πιο πάνω καταληκτικής ημερομηνίας — Σταθμός παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 9, παράγραφοι 1, 3 και 4, της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως, όπως είχε αρχικά καθώς και όπως κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 2008/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως, έχει την έννοια ότι, κατά τη χορήγηση περιβαλλοντικής άδειας για την κατασκευή και εκμετάλλευση βιομηχανικής εγκαταστάσεως, όπως οι επίμαχες στις κύριες δίκες, τα κράτη μέλη δεν οφείλουν να περιλάβουν, στους όρους για τη χορήγηση της άδειας αυτής, τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών SO₂ και NO_x που καθόρισε η οδηγία 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους, ενώ οφείλουν να τηρήσουν την απορρέουσα από την εν λόγω οδηγία 2001/81 υποχρέωση να υιοθετήσουν ή εξετάσουν, στο πλαίσιο εθνικών προγραμμάτων, πολιτικές και μέτρα, κατάλληλα και συνεπή, ικανά να μειώσουν, στο σύνολό τους, τις εκπομπές, μεταξύ άλλων, των ρύπων αυτών σε ποσότητες που το αργότερο στο τέλος του 2010 δεν υπερβαίνουν τα ανώτατα όρια που εμφανίζονται στο παράρτημα I της οδηγίας αυτής.